

Паёми идона бахшида ба Иди писъо (пасха)

Патриархи Москва ва тамоми Рус КИРИЛЛ

**ба архипастиръо, пастиръо, диаконъои паръезгор ва ӛама фарзандони
бовафои Калисои мазъаби православї**

**Муштоқони дидори Худованд, Роъбарони олии гурӯъи диндорон,
роъбарони гурӯъи диндорон ва диаконъои шарафманд, роъибон ва
роъибағони Худопараст, бародарону хоъарони азиз!**

Дар ин рӯзи саид ва муқаддас, рӯзе ки ӛаъон саросар (ниг. Муноълоти
Писъои муқаддас), Сардори ӛаёт ва Ӓолиби маргро ситоиш менамояд, аз
самими калб шуморо бо нидои писъо шодбош мегӯям:

ИСОИ МАСЕЪ ЭЪЁ ШУД!

Сол ба сол пайгоми неки Эъёшавї музаффарона танин андохта, моро
водор месозад, ки ба Худованд ва Наълотдиъандаи худ шукргузорї кунем, ки бо
марги худ моро аз марг наълот дода, чашидани шаъди ӛаёти минбаъдаи
абадиро ба мо насиб гардонд.

Ин иди бузурғтарин ва тантанаи шодмониъоро ӛашн гирифта, бо ӛисси
баланди маънавї ӛасорати омурзонандаи Наълотбахши дунё, укубати салибї ва
Эъёшавии муқаддасро ба хотир меорем. Писъо ягон ривояти зебо, илоъиёти
назариявї ва риояи анъанаи дар замони қадим пайдошуда нест. Он моъият ва
ӛавъари масеъият мебошад. Писъо музаффариятест, ки аз ӛониби Худованд
ба мо ато шудааст.

Аз замони ӛавориён то ба имрӯз Калисо дар бораи Эъёшавии Исо
ӛамчун мӯъӛизаи таърихи инсоният ваъз мегӯяд. Он дар бораи ин мӯъӛиза на
танҳо чун далели инъилї сухан меронад, балки бахусус ӛамчун рӯйдоди
тақдирсоз барои он ӛама нафароне, ки Пайки Писъоро қабул намудаанд, ӛарф
мезанад. Ин ӛашн ба ӛар кадоме аз мо муносибати бевосита дорад, чунки
Эъёгардонии Исо аз ӛониби Худованд ӛуброни дунёи пастфитрат буда,
хушнудии бузургест, ки одамизод барои эъсос карданаш қодир аст. ӛаёт то
кадом андозае душвор набошад, чи гуна мусибатъои зиндагї моро безобита
накунанд, чи қадаре ки ба ғуссаи одамон ва нокомилии атрофамон тоб
наоварем, ин ӛама дар муқоиса бо он мамнунии маънавї, умед ба наълоти абадї,
ки аз ӛониби Худованд бароямон ато мегардад, нель аст.

Аз рӯи гуфти ӛаворї Павел, *оне, ки Исоро аз нав зинда гардонд бо Рӯъи
худ, ки дар бадани мост, моро низ зинда хоъад гардонд* (ниг. Рим. 8, 11).

Дар ин рӯзи мунаввари Эъёшавии Исо ботини миллионъо нафар
мӯътақидон саршор аз сипосгузорї нисбат ба Холик мегардаду мавӛудияти
заминии мо маънои аслї пайдо мекунад. Писъои Эъёи Исо ӛашни бузурги

њаёт, лашни голибият бар марг, лашнест, ки меър, суль ва тагйири рўнйро бо худ меорад.

Њар гоёе, ки Иди писъоро лашн мегирем, давраи нави њаёти худро оғоз менамоем, чунки Худованди Эъёгашта сиришти одамизодро эъё менамояд, ба озмоишьо тобовар мегардонад, барои анљом додани амалъои нек нерў мебахшад.

Пайгоми Писъо, ки раванди минбаъдаи таърихи њаъониرو дигаргун сохт, моро ба навсозии ахлоќи ва маънавї водор месозад, ки дар њомеаи муосир басо муњим дониста мешавад. Он ба њама одамон оид ба сарчашмаъои масеъият, инчунин дар хусуси Олами минбаъдаи абади хотиррасон менамояд, ки дар он «Худованд бо њар тарз дар вуљуди мо хоъад буд» (1 Кор. 15, 28).

Дар ин рўзъои неки лашни Писъо мо бояд бо хешовандону наздикон хурсандї бахшем, нисбат ба онъо меърубониву нармдилї зоњир намоем. Чунин аст анъанаи чандинасраи муќаддас, ки дар пайравї ба он мо аз мансубияти худ ба Зоти поки њазрати Исо ва эътиќод бар он ки дар њаќиќат Худованд эъё шудааст, шањодат медињем.

Чун њамеша, Калисои мазъаби Православии рус бо њидду њањд вазифаи наљотбахшандагии худро иљро менамояд, пайваста дар хусуси њаќиќати Илоъї хабардор карда, маънои абадии амру наъйи инљилиро тасдиќ менамояд, ба суљу созиш даъват ба њо оварда, барои ваъдати маънавии халќное ибодат мекунад, ки дар кишваръои таъти масъулияти динии Патриархати Мосвка истиќомат менамоянд.

Хусусан барои пойдор шудани суљу субот дар байни халќное Россия ва Украина, дар дилу аќидаи бародарони њаммазъабу њамхуни мо, барои барќарор шудани робитаъои дуљониба дасти дуо мебардорем.

Дар хусуси раъмати аз идрок афзалтари Парвардигор хабар дода (ниг. Еф, 3, 19), дини насронї сарњадоти милли, фаръанги ва давлатиро паси сар намуда, халќноро муттаъид месозад, чунки Нури Илоъї ба сари њама шаъшаапоши мекунад (ниг. Ин. 1, 9).

Илоъо Худованди эъёгашта ба мо бо самари маънавї паси сар кардани мусофирати заминиамонро дар њамбастаги бо масъулияти баланди насронї ва даъват ба пойдор намудани эътиќоди ќавї дар худ ва атрофиен, меъри самими ва боварии ќавї ато гардонад! Бигузур хушнудии ин ид ба мо рўну иљоми тоза бахшида, моро ба амали намудани коръои нек водор созад, барои паси сар кардани душвориъои баъри пуртуѓени зиндаги матонату далери бахшад, то ки тањаммулу оромиро нигоњ дошта тавонем, бар зидди вас-васаю озмоишьо истодагарї намоем, аз рўи гуфти Њазрати Сергей Радонежский амал намуда, ихтилофоти манфури ин оламо паси сар гардонем.

Дурахши шўњрати аз тобути Исои љовидон шўљаваргашта њамеша
моро роњбалад бошаду дилњои моро равшан кунад ва ба сари њамаи он
нафароне нурпошї кунад, ки ба дастгириву кўмаки мо ниёз доранд.

Камаи Шуморо бо иди мўњташами Писњо табрик гуфта, аз даргоњи
Худованд бароятон арзишњои пурѓановати маънавї, сињатии комил ва аз
кавкабаи Исои масењ барои хонадонатон баракат металабам.

Омин.

ПАТРИАРХИ МОСКВА ВА ТАМОМИ РУС

Москва,

Иди писњо,

соли 2014